PATRIÓTÁK KRÓNIKÁJA

A MAGYAR PATRIÓTÁK KÖZÖSSÉGE HÍRLEVELE

2016. augusztus-szeptember I. évfolyam, 1. szám

Tartalom

Szigetváron nincs helye Szulejmán-kultuszhelynek 3
Az államalapítás ünnepe a Szerémségben 5
Templomrombolás helyett felújítás Németcsernyén 9
Emlékezés a szigeti veszedelem 450. évfordulóján 11
Közgyűlést tartottunk 12
Állásfoglalásunk a kvótanépszavazásról 13

Előszó

Megjelent első igazi hírlevelünk

Kedves Támogatók!

Örömmel köszöntjük Önöket abból az alkalomból, hogy egyesületünk fennállásának harmadik évében megjelent első valódi – szerkesztett – hírlevelünk, a Patrióták Krónikája.

Nem valamiféle hírújságot, sem pedig szakmai folyóiratot nem tart kezében az olvasó – krónikánk nem több, de nem is kevesebb annál, mint ami a nevéből is kiderül: a Magyar Patrióták Közössége életében történtekről adunk képekkel gazdagon díszített szöveges tájékoztatást.

Ennek megfelelően a Patrióták Krónikája egyfajta szolgáltatás, amellyel támogatóinkat közelebb hozzuk ahhoz a munkához, ami az egyesület lényegét és mindennapjait jelenti.

Alapelveinknek megfelelően hírlevelünk eztán is ingyenes marad, sőt ki is lehet nyomtatni – munkába vagy egyetemre menet jó olvasmánynak bizonyulhat, s meggyőződésünk, hogy ezzel sokat nyer az internetet nem használó nemzedék is.

Mostantól havonta-kéthavonta jelentkezünk színes, az egyesület életét, tevékenységét és céljait, továbbá felhívásait bemutató, krónikaszerűen írt hírlevéllel. Fogadják érdeklődéssel!

Barátsággal:

Budapest, 2016. szeptember 29.

Elnökség,
Magyar Patrióták Közössége

Patrióták Krónikája
I. évf., 1. szám
(2016. szeptember 30.)

A Patrióták Krónikája a Magyar Patrióták Közössége (1222 Budapest, Komáromi út 13/B.) saját honlapján megjelenő ingyenes időszaki tájékoztató kiadványa. Felelős szerkesztő: Hetzmann Róbert elnök. Hírlevél-szerkesztő: Páldi Ákos.

A Patrióták Krónikáját rendszeresen megküldjük mindazoknak, akik az egyesület hírlevél-listájára feliratkoznak. A Patrióták Krónikájában megjelenő írások és képek a kiadó Magyar Patrióták Közössége szellemi tulajdonát képezik.

A Patrióták Krónikája – változtatás nélkül – elektronikusan és kinyomatva egyaránt szabadon terjeszthető.

Szigetváron nincs helye Szulejmán-kultuszhelynek

Közlemény

A Magyar Patrióták Közössége a szigetvári Zrínyi-kultusz fenntartását szuverenitási kérdésnek tartja, ezért nem ért egyet azzal, hogy az 1566. évi várostrom emlékévéhez kapcsolódóan a hazánkra támadó Szulejmán szultán halálának helyszínén iszlám kultuszhely jöjjön létre. Állásfoglalásunkat tényfeltáró kutatómunka alapján, azt követően fogalmaztuk meg, hogy egyesületünk elnöksége látogatást tett a helyszínen. Úgy véljük: Szulejmán személye alkalmatlan arra, hogy a török-magyar barátságot elmélyítse. A Magyar Patrióták Közössége az alább olvasható közleményt jelentette meg.

Állásfoglalás

450 évvel ezelőtt ezekben a napokban, 1566. augusztus 5. és szeptember 7. között Zrínyi Miklós várkapitány és katonái ádáz küzdelmet vívtak Szigetváron. Hazánk hős védőinek tartozunk azzal, hogy nem hagyjuk a történelmi valóságot elferdíteni vagy feledtetni: Szigetvárt I. Szulejmán szultán óriási túlerőben lévő, hódítási szándékkal támadó serege el akarata törölni a föld színéről, amit a Zrínyi Miklós által vezetett várvédők 34 napon át, saját és hozzátartozóik életének feláldozásával megakadályoztak, mialatt a Habsburg uralkodóház serege tétlenül várakozott. A szigeti veszedelemben a lakosság és a várvédők túlnyomó többsége életét vesztette, az élve elfogott nőket és gyermekeket rabláncra fűzték és elhurcolták. Zrínyi és a várvédő katonák mártírhalála kezdettől fogva a nemzeti kegyelet része, az önfeláldozó hazaszeretet jelképe.

A Magyar Patrióták Közössége érdeklődéssel figyelte a Szigetvár határában zajló ásatások fejleményeit. A turbéki szőlőhegyen végzett régészeti feltárás során megtalálták a szigetvári ostrom idején végelgyengülésben meghalt I. Szulejmán szultán türbéjének és a hozzá tartozó iszlám vallási épületeknek a maradványait. Természetesen a nagy oszmán uralkodó sírja nem került elő, hiszen nem Magyarországon nyugszik, testét a csata után Isztambulba vitték, Szigetváron csak belső szerveit helyezték örök nyugalomra a muszlim vallás előírásainak megfelelően.

A régészeti ásatások hozzásegítettek múltunk további részleteinek feltárásához, és egyben felvetik a helyszín jövőbeli szerepének kérdését. Ma már nyilvánvaló, hogy egyesek a romok újjáépítését és nagyszabású iszlám emlékközpont kialakítását tervezik a szultán emlékére, holott Szulejmán kalifa volt, így a Keresztény Európa elleni felvonulása civilizációs összecsapásként értékelendő. Nevéhez fűződik Nándorfehérvár 1521. évi eleste, az 1526-os mohácsi csata és a szomorú emlékű 1552. évi hadjárat is. Ellenünk vívott háborúja véget vetett a középkori Magyar

Királyság virágzásának, nemzeti nagylétünk évszázadainak. Emiatt megállapítjuk, hogy a hazánkat leigázó, meghódító I. Szulejmán szultán személye nem alkalmas a magyar-török barátság elmélyítésére, ezért a két nemzet közti kultúr-diplomáciában nincs helye. A támadó Szulejmán és a várvédő Zrínyi Miklós kérlelhetetlen, életre-halálra szóló ellenségek voltak, Magyarországon senkinek sincs joga személyüket a nemzeti megbékélés eszközeként felhasználni!

Nem értünk egyet a javasolt kultuszhely, valamint idegenforgalmi központ megépítésével, mivel az sértené Zrínyi Miklós és a várvédő vitézek kegyeletét. A fellelt épületmaradványoknak térbeli kiterjedésük nincs, azokról hiteles múltbéli ábrázolások, leírások nem maradtak fenn, emiatt újjáépítésük sem lehetséges. Azok esetleges rekonstruálása egyébként sem felelne meg a műemlékvédelem legalapvetőbb elveinek: az nem a történelem megismerhetőségét, hanem az egykori oszmán uralkodó kultuszának kibontakoztatását szolgálná. Kizárólag a feltárt leletek állagmegóvását és mértéktartó kegyeleti hely kialakítását tekintjük mindkét fél számára elfogadható megoldásnak.

Méltatlannak tartjuk, hogy az emlékév jegyében a magyar sajtó egyelőre többet foglalkozott a hódító kultuszával, mint Zrínyi 450 év eltelte után is példamutató önfeláldozásával. Ezzel szemben elvárjuk, hogy Szigetvár a magyar emlékezetben Zrínyi Miklós és a létükben megtámadott, elpusztított várvédők és hozzátartozóik örök emlékhelye maradjon! Szigetváron nincs helye sem iszlám, sem török művelődési központnak, sem valamiféle nem tisztázott rendeltetésű Szulejmán-kultuszhelynek!

Most, amikor Európa az öt évszázaddal ezelőttihez hasonló civilizációs kihívásoknak tekint elébe, a szigetvári csata magyar vértanúi előtti tisztelgés szuverenitási kérdés, Zrínyi emlékének méltó megőrzése erkölcsi kötelességünk és alapvető érdekünk.

Budapest-Szigetvár, 2016. augusztus 17.

Magyar Patrióták Közössége

Az elnökség koszorút helyezett el Zrínyi Miklós emlékművénél

Az államalapítás ünnepe a Szerémségben

Egyesületünk Maradékon emlékezett augusztus 20-áról

Idén augusztus huszadikát a szerémségi Maradékon, a helyi szórványmagyarság körében ünnepeltük. A nemzeti ünnep alkalmából tett látogatást felfedezőúttal kötöttük egybe: öttagú küldöttségünk a hajdani Szerém vármegye általunk még nem dokumentált magyar vonatkozású helyszíneit kereste fel. Ennek során megemlékeztünk a 325 évvel ezelőtt lezajlott szalánkeméni csata emlékművénél az 1691-es ütközetben hősi halált halt Zrínyi Ádámról.

Nemzeti ünnep Maradékon

Az államalapításról idén első alkalommal emlékezett meg a szerémségi Maradék református gyülekezete. A templomban 2016. augusztus 19-én megtartott ünnepélyen nemcsak a helyiek voltak jelen, hanem a környékbeli magyarlakta községekből és városokból is érkeztek vendégek: így Árpatarlóról (Ruma), Szávaszentdemeterről (Mitrovica), Dobradóból (Dobrodol), és a Száva mente is képviseltette magát Nyék (Nikinci), Herkóca (Hrtkovci) és Fényberek (Platičevo) lakosai által.

Hetzmann Róbert előadást tart

A rendezvény a mezőgazdasági munkákhoz igazodva este fél nyolckor kezdődött meg Halász Dániel lelkész köszöntőjével, aki kifejezte örömét, hogy a nemzeti ünnepről első ízben a szerémségi magyarok is megemlékeznek. A megjelentek ezt követően zenés és énekes műsorokat hallgattak meg, fellépett a maradéki, a szávaszentdemeteri, a dobradósi énekkar a Szerémségből, valamint a kátyi dalkör Bácskából. A Magyar Patrióták Közössége nevében Hetzmann Róbert mondott beszédet, aki előadásában felidézte Szent István törvényeit és az Árpád-kori Magyarország nagyságát, aminek a szerémi félsziget már akkor szerves részét alkotta. Szent István művét az idő igazolta, nekünk pedig az a feladatunk, hogy a keresztény Magyarországot ismét megmentsük a jövő nemzedékek számára, ezért a nemzeti szuverenitás és a határok védelme elsőrangú kötelességünk. A rendezvény végén a kiskunhalasi református gimnázium kötelékében működő Lorántffy Zsuzsanna Kamarakórus adott felemelő komolyzenei koncertet.

Miután a megemlékezés véget ért, a megjelentek átvonultak a templomból a gyülekezet egyik termébe, ahol a vendégszerető maradékiak jóvoltából szeretetvacsora várt minden érkezőt. Egyesületünket nagy örömmel tölti el, hogy az általunk is támogatott helyi gyülekezet élete valóban felpezsdült. Az elmúlt két évben negyvenévnyi szünet után magyar tagozat nyílt a helyi szerb iskolában, továbbá – részben az általunk gyűjtött adományokból – megvalósult a gyülekezeti ház tetőterének kiépítése. Azóta beindult a faluturizmus is, ami kiegészítő jövedelemhez juttatja a helyi magyar családokat. Ennek is köszönhető, hogy Maradékon nem érezhető az elvándorlás, ami Szabadka és Zenta környékén ma már tragikus mértékben zajlik.

Másnap a falu egyik tájékozott lakosával, Csepregi Pállal szekéren bejártuk a helységet, hogy a régi magyar utcaneveket Maradék kétnyelvű térképének elkészítéséhez összegyűjtsük. Pali bácsi emlékezetből hiánytalanul el tudta mondani a régi utcaneveket és a hozzájuk fűződő történeteket. Régen Maradék magyar többségű falu volt, ezzel szemben ma a lakosok egynegyede, mintegy ötszáz fő magyar. Ha a kétnyelvű térkép elkészül, hozzá fogja segíteni a maradékiakat identitásuk megőrzéséhez.

325 évvel ezelőtt esett el Zrínyi Ádám

Augusztus 19-én délelőtt egy másik program is várt egyesületünkre: elzarándokoltunk a szalánkeméni csata emlékművéhez, hogy lerójuk kegyeletünket a 325 évvel ezelőtt ezen a napon lezajlott harcokban elesett magyar katonák, különösen Zrínyi Ádám zászlósúr emléke előtt. A győztes ütközet emlékére a monarchia idején állított obeliszk a Duna és a Tisza összefolyásával szemben, egy dombtetőn áll – épen ott, ahol Bádeni Lajos vezetésével a keresztény erők 1691. augusztus 19-én nagy véráldozat árán fényes győzelmet arattak a török felett. A csata csak részleges felszabadulást okozott – csöbörből vödörbe kerültünk, de legalább az iszlám rabigát nem kellett többé viselnünk. Az egyesületi koszorú elhelyezése közben Gáspár Kolos felidézte az utolsó Zrínyiként is ismert hős életét, aki apjának – Zrínyi Miklósnak – méltó utóda volt. Nem tűrhetjük, hogy neve és emléke feledésbe merüljön!

Adatgyűjtés közben Maradékon

Felfedezőút a Nyugat-Szerémségben

Szávaszentdemeteren – amely az ókori Sirmiumnak felel meg – helyszíni bejárást tartottunk annak érdekében, hogy tisztázni tudjuk a város későközépkori fejlődésével kapcsolatos kételyeket. Ez az egyetlen város a Kárpát-medencében, amely a római idők óta folyamatosan fennáll. A népvándorlások korában polgárai a Száva egy ma már nem létező szigetére húzódtak vissza. A honfoglalás során magyar kézre került külvárosaiból alakult ki Szentdemeter, mígnem Sirmium is a Magyar Királyság részévé vált Szerémvár néven. A ketté vált település ezt követően újra elválaszthatatlanul egybeforrt. Az évszázadokkal ezelőtti állapotok rekonstruálása nehézkesen halad, mivel a kétszáz évig tartó török uralom csaknem maradéktalanul eltörölte a középkori emlékeket.

A Száva-vidék fontos középkori erősségéhez, Szávakölpény várához is elmentünk, annak ellenére, hogy korábban már járt ott egyesületünk. A műholdfelvételek alapján ugyanis sikerült a vár olyan részeit is azonosítanunk, amelyeket még nem dokumentáltunk. A helyszín megközelítése ezúttal is körülményesnek bizonyult: Kölpény vára a Száva egyik kanyarulatában, mocsaras területen épült. A téglavár egy szárazulaton áll, melyet az azóta már holtággá vált és elmocsarasodott Száva-meder vesz körül, ami ma Obedi-láp néven Európa-hírű madármegfigyelő hely. Az alacsony vízállásnak köszönhetően a holtág vizét a Szávába eresztő Fok nevű folyáson való átkelés ezúttal könnyebb volt, ám a vár területén kószáló félvad és irányunkban bizalmatlan sertések némileg megzavarták a munkát.

Az idei szerémségi kutatóút legfontosabb része az előttünk még alig ismert Nyugat-Szerémség felfedezése volt. Itt hetven-nyolcvan évvel ezelőtt még számos magyarlakta település volt, ma azonban alig néhány foszlány létezik már csak, ahol az utolsó – magyarul alig beszélő – öregek maradtak meg hírmondóul. Éppen ez volt utunk célja: a már felmorzsolódott helyi közösségek múltjának, legutóbbi történetének vázlatos dokumentálása. Olyan munka ez, amit az utolsó pillanatban érkező még éppen el tud végezni, de akár négy-öt év múlva már nem lesz, aki elmesélje nekünk a múltat. Az írásnak meg kell őriznie, hogy a törökdúlás előtt színmagyar vidék az újkorban ugyan soknemzetiségűvé vált, ám e sok szín közül a miénk sem hiányzott.

Elsőként a Tarcal déli lejtőjén, a Szelistye-patak völgyében található **Bingolá**t (Bingula) kerestük fel, ahol régen három nemzetiség élt egymás mellett. Az ortodox vallású szerbek mellett evangélikus szlovákok laknak ebben a faluban. Érdekesség, hogy miközben a magyar családok főként idegen hangzású vezetékneveket viselnek, a szlovákok szinte mind magyar nyelvűek. A Farkasok, Virágok, Gáspárok, Karácsonyiak és Lovászok nemcsak, hogy nem tudnak magyarul, de nem is emlékeznek magyar felmenőikre. Magyar őseik még a Felvidéken szlovákosodtak el, ahonnan a déli végekre telepítették őket az 1830-as években. Sajnos a magyar családok néhány magyarul alig tudó özvegyasszonyt kivéve mára teljesen kihaltak. Egyesületünk dokumentálta a település múltját, örökségét, hogy ne menjen feledésbe: valaha létezett egy Bingola nevű magyarlakta település…

Bingola után **Erdővég** következett, ami nevét arról kapta, hogy a Tarcal-hegység erdőségeinek nyugati végén létesült. Az egykor négy-nemzetiségű – szerb, német, szlovák és magyar – nagyközségből Titóék elűzték a németeket, a magyarok pedig lassanként elvándoroltak, beolvadtak. Az idősek között is alig akad, aki tud még magyarul. Egyesületünk megtekintette a templomot, benne Szent István-király szobrát (melynek létezéséről elsőként mi adtunk hírt tavaly), végül felkerestük a falu temetőjét. Ennek során igyekeztünk minden még fellelhető adatot, emléket összegyűjteni.

Erdővég után a szerb-horvát határ felé eső **Liba** (Ljuba) következik, amit szintén nem mulasztottunk el felkeresni. A száz évvel ezelőtti népszámlálási adatok számottevő magyar kisebbséget jeleznek ebbe a szlovákok, szerbek és horvátok által vegyesen lakott kicsiny faluba. Megdöbbenéssel vettük tudomásul, hogy a magyarok azóta teljes mértékben elhorvátosodtak, mivel a szerémségi templomokban betiltották a magyar nyelvű hitéletet. Szomorú, hogy ez a rendelkezés mai napig hatályban van, és még a színmagyar gyülekezetek is – mint a Maradék melletti Satrinca esete bizonyítja – horvátul kénytelenek hallgatni Isten igéjét.

Az erdővégi magyar templom

Ebben a Tarcal dombjai ölelésében megbújó, alig ötszáz lelkes szerémségi falucskában máig az evangélikus szlovákok vannak többségben. A helybeli idősek magyarokról nem tudnak, de a katolikus temető még tanúskodik a közelmúltban végbement asszimilációról. Legnagyobb meglepetésünkre a libai katolikusok zöme magyar családnevet visel: számos Kovač (Kovács), Sarvaš (Szarvas), Lendvaj (Lendvai), Varga, Feješ, Šili, Karačonji (Karácsonyi) nyugszik a falu feletti dombot megülő sírkertben. Magyar sírfeliratot azonban hiába kerestünk, mindnyájan horvátok, igaz a 2002-es népszámláláskor 13 lélek – talán „megszokásból" – magyarnak vallotta magát.

Gyülekezeti ebéd Maradékon

Augusztusi szerémségi utunk az eddigiekhez képest sajnos nem annyira az élőkről, mint inkább a holtakról szólt. Ennek ellenére fontosnak tartottuk, hogy felkeressük ezeket a régi temetőket, utolsó hírmondóul megmaradt, magyarul alig makogó özvegyasszonyokat, és igaz történetüket megírjuk. Nehogy azt mondhassák egyszer, hogy magyarok a Szerémségben nem laktak.

A kutatóút további szerémségi helyszínek felkeresését követően, augusztus 21-én ért véget. Vasárnap reggel az egyesület küldöttsége részt vett a maradéki református istentiszteleten és az azt követő gyülekezeti ebéden. Örömmel láttuk, hogy még nincs veszve minden, Maradék nevéhez és hitvallásához hűen meg akar maradni, és ebben őket segítenünk kell!

Magyar Patrióták Közössége © 2016. szeptember 30.

Fényképezte: Gáspár Kolos

Ajánló

Milyen rendezvényeken találkozhat velünk?

2016. október 7. (péntek)
18 óra, Szentendre

A Szentendrei Petőfi Kulturális és Hagyományőrző Egyesület meghívására egyesületünk elnöke, Hetzmann Róbert előadást tart *Legyen-e Szulejmán-kultuszhely Szigetváron?* címmel. Helyszín: az egyesület címe (Szentendre, Stéger köz.)

2016. október 18. (kedd)
18 óra, Budapest XII. ker.

A Hegyvidéki Trianon Társaság estjén előadást tart Hetzmann Róbert *1956 dicsősége a mai ifjúság szemével* címmel. További előadók: Pokorni János politikai elítélt, valamint Prof. Dr. Zinner Tibor egyetemi tanár. Helyszín: Kulturális Szalon (Bp. XII. ker. Böszörményi út 34/a).

Templomrombolás helyett felújítás Németcsernyén

Megmenekül a bontásra ítélt istenháza

Két évvel ezelőtt egyesületünk adott hírt elsőként arról, hogy le fogják rombolni a Bánság Szerbiához tartozó részén található Németcsernye (Srbska Crnja) és több további szórványmagyar település katolikus templomát. Az eredetileg féltucatnyi helységet érintő templomrombolásról meghökkentő módon a nagybecskereki püspökség vezetése hozott döntést. A Magyar Patrióták Közössége tiltakozása nem maradt eredmény nélkül: a magyar kormány is elhatárolódott a templomrombolástól és támogatást nyújtott a műemléki értékű épületek megmentéséhez. Ennek megfelelően idén augusztusban körbeállványozták a németcsernyei istenházát és megkezdték az épület felújítását.

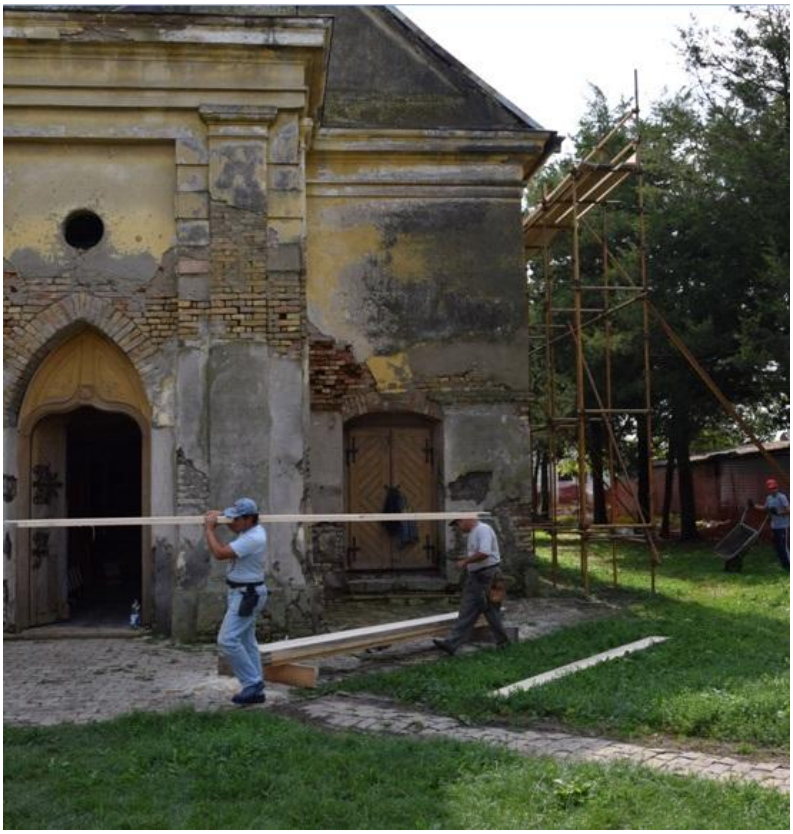

A Magyar Patrióták Közössége küldöttsége szerémségi kutatóútját félbeszakítva augusztus 18-án látogatást tett a bánsági Németcsernye katolikus templománál és megszemlélte a munkálatokat. A Nemzetpolitikai Államtitkárság tízmillió forinttal járult hozzá a templom helyrehozatalához, ami részleges megújulást tesz lehetővé (a teljes rekonstrukció nagyságrendileg 20-25 millió forintba kerülne). A renoválás a Teleki László Alapítvány szakmai közreműködése mellett zajlik, a közalapítvány munkatársai biztosítják, hogy a felújítás során a műemlékvédelmi szempontok valóban érvényesüljenek.

A németcsernyei Szent József-templom 1808-ban épült, mai alakját 1868-ban nyerte el, bővítése során. A megszentelt épületet a község sváb és magyar ajkú lakosai használták közel egy évszázadon keresztül, mígnem a második világháború után betörő jugoszláv partizánok a település őshonos lakosságát elűzték, sokukat kegyetlenül lemészárolták. A templom mögötti bozótos rész rejti az áldozatok – köztük Brunet Ferenc plébános – jeltelen tömegsírját. Ma még mintegy 150 magyar és néhány német él a Szerbcsernye néven is ismert faluban, ahol – magyar iskola hiányában – a templom az egyetlen

hely, ahol a szórványban élő magyarok találkozhatnak egymással, és hitüket, közösséghez tartozásukat megélhetik.

A bánsági templomok ledöntése öncsonkító lépés lett volna, a kisközösségek önkéntes feladása, ami a korunk kihívásaira adható legrosszabb válasz. Sajnos ez a szellemiség ma már Nyugat-Európában általános jelenség: nem ritkán értékes középkori templomokat bontanak le anyagi és természetesen ideológiai okokból, de az sem ritka, hogy történelmi egyházak szent épületeiket áruba bocsátják. Német László nagybecskereki püspök a bánsági katolikus közösségek elnéptelenedése kapcsán a Magyar Nemzetnek adott interjújában nemrégiben azzal érvelt, hogy „a világ térképe változik", „Európa egyre kevésbé mértékadó a kereszténység szempontjából", amely inkább Ázsiában és Afrikában virágzik. „Ebben a léptékben kell szemlélnünk az élet nagy történéseit" – nyilatkozta az egyházmegye vezetője, a szórványtemplomok lerombolásának szorgalmazója. Korábban az a kijelentése kavart nagy vihart, miszerint „az egyház nem nemzetpolitikai alapon működik", holott tudvalevő, hogy a történelmi egyházak jelentős nemzetmegtartó erőt képviselnek. Ebből is látszik, hogy a németcsernyei templom felújítása sokkal többről szól: az értékelvűség győzött az önfeladás és a haszonelvűség felett.

Fontos eredménynek tartjuk, hogy sikerült megakadályoznunk a templomrombolásokat, hiszen 2014 óta egyetlen templomot sem bontottak le a Bánságban. Németcsernye felújítása azt jelenti, hogy a Magyar Patrióták Közössége templommentő kezdeményezése sikerrel járt, mivel 2014-ben ezt a szakrális épületet még az elpusztítás veszélye fenyegette. A most zajló tatarozás is bizonyítja, hogy a templomrombolás torz ötlete végre lekerült a napirendről.

Eredetileg a párdányi templom rendbehozatalára is volt kormányzati ígéret, ott azonban forráshiány miatt csak állagmegóvó intézkedések történtek, akárcsak a Temes-parti Módoson. A település 1911-ben épült neogótikus Nagyboldogasszony-templom helyzete továbbra is aggasztó, bár a veszélyelhárítást már elvégezték a Teleki-alapítvány szakemberei: a meglazult kőfaragványokat és a párkányokon kisarjadt növényeket eltávolították, a tető felújításához azonban ötvenmillió forintra lenne szükség. Egyesületünk az eddigi fejleményekkel elégedett, de a magyar állam részéről további intézkedésekre van szükség, amihez továbbra is minden segítséget meg fogunk adni, ideértve a Bánságban zajló folyamatok szemmel tartását is.

Magyar Patrióták Közössége © 2016. szeptember 6.

Fényképezte: Gáspár Kolos

Emlékezés a szigeti veszedelem 450. évfordulóján

Szigetvár az önfeláldozó hazafiság szimbóluma

1566. szeptember 7-én több mint egy hónapig tartó ostrom után elesett Szigetvár. Ezen a napon Zrínyi Miklós kapitány megmaradt katonáival kirohant a várból, tudatosan vállalva a mártírhalált. Az oszmán hódítóknak okozott veszteség olyan számottevő volt, hogy hadjáratukat nem folytathatták, amiben Szulejmán szultán halála is közrejátszott. A Magyar Patrióták Közössége a nemzeti múltunk szempontjából kulcsfontosságú Szigetvár emlékhelyeiről készített fényképekkel emlékezik a szigeti veszedelemre, és azokra a hősökre, akik örök időkre bevésték nevüket a magyar történelemkönyvekbe az önfeláldozó hazafiság jelképeiként.

Képek: a szigeti vár madártávlatból (balra fent), a turbéki kegytemplom (jobbra fent), Zrínyi Miklós emlékműve és a Szent Rókus-plébániatemplom – ahol a Zrínyi apoteózisa-freskó látható (balra lent), a vár barokk kori tornya (jobbra lent).

Közgyűlést tartottunk

Megtekintettük Andrássy Gyula lovasszobrát

Szeptember 17-én közgyűlést tartottunk Budapesten, amely során módosítottuk szervezetünk alapszabályát. Egyesületünk tagjai találkozásuk alkalmával a fővárosi Aranytíz Kultúrházban áttekintették az előttünk álló feladatokat: a magyar örökségvédelem helyzetét, a Regnum Marianum Emlékhely kérdéseit, a bevándorlás okozta kockázatokat, valamint a közösségi programokat.

A közgyűlés előtt az egyesület tagjai a Kossuth téren gyülekeztek, és megtekintették a tér új nevezetességét, a nemrégiben újraavatott Andrássy-szobrot. A lovasszobor, mely Zala György alkotása, eredetileg 1906-ban készült el Andrássy Gyula (1823-1890) miniszterelnök, városépítő és külpolitikus emlékére. A főváros egyik legszebbnek tartott emlékművét a második világháború után eltüntették, anyagát valószínűleg a Sztálin-szoborba olvasztották be. A történeti folytonosság megteremtése érdekében az eredeti bronzszobor újraöntésekor egy darabot felhasználtak a gyűlölt kommunista diktátor 1956-ban ledöntött városligeti monstrumából. A szobor két oldalán egy-egy, Andrássy életművéből vett jelenet látható: Ferenc József kiegyezést lezáró koronázása, valamint a Bosznia annektálásáról döntő 1878-as berlini kongresszus.

Kép: Csordás Gergő

Kép: Dr. Czapáry-Martincsevics András

Az alapszabály módosítására az új polgári törvénykönyv hatálybalépése miatt került sor. A kötelező jogi munka ellátása után a tagság vitanap keretében megtárgyalta a Regnum Marianum Emlékhely, az október 2-ai kvótanépszavazás, valamint a Szigetvárra tervezett Szulejmán-kultuszhely kérdését. Az egyesület áttekintette ezen kívül a fővárosban és Szegeden zajló műemléki értékek bontását. A közgyűlés során döntés született arról, hogy a Magyar Patrióták Közössége közleményt fog kiadni a magasházak kérdéskörében. Mint ismeretes, nemrégiben bejelentették, hogy több felhőkarcoló épülne Budapesten, megváltoztatva ezzel szeretett fővárosunk hagyományos látképét.

Az elnökség nevében Gáspár Kolos elnökségi tag pontról pontra ismertette a tagok előtt az éves munkaterv teljesítésének állását. Bökönyi Levente az 1526-os pusztamaróti csatahely emlékhellyé alakítását kezdeményezte, amit a tagok támogattak. Folytatódni fog az egyesületi szórványprogram is, az év hátralevő részében a Bánság, Szlavónia és Észak-Erdély felé lesznek értékfelmérő utak.

2016. szeptember 29. © Magyar Patrióták Közössége

Állásfoglalásunk a kvótanépszavazásról

Közlemény

A Magyar Patrióták Közössége szeptember 17-i közgyűlésén állást foglalt az október 2-ai népszavazás kérdésében. A tagság által egyhangúlag jóváhagyott dokumentum a magyar szuverenitás megőrzése és a bevándorlók betelepítése ellenében foglal állást. Ennek jegyében arra kérjük a magyar állampolgárokat, hogy a népszavazáson vegyenek részt és szavazzanak nemmel!

Állásfoglalás

Egyesületünk felelős civil szervezetként erkölcsi kötelességének tartja, hogy a hazánk sorsát meghatározó ügyekben megnyilatkozzon, és az elénk táruló kérdésekre tiszta, egyenes válaszokat adjon. Az utóbbi években keresztény kultúránktól idegen muszlim tömegek keltek útra a gyökereit megtagadó, legyengült Európa felé, ami azóta saját magát gerjesztő, fékezhetetlen folyamattá vált. Ma már belátható, hogy a népáradat szellemi és pénzügyi támogatói egy nagyszabású globalizációs kísérletet hajtanak végre, amelynek célja, hogy a szuverén nemzetek helyett identitás nélküli emberekből álló fogyasztói társadalmak jöjjenek létre.

Alapvető nemzeti érdekünk, hogy a jövőnket alakító döntéseket ne nemzetközi intézmények hozzák meg. Elfogadhatatlan, hogy külföldi vezetők és szervezetek meg akarják határozni Magyarország sorsát. Ha a kötelező betelepítés téveszméjét, valamint az európai döntéshozók önsorsrontó politikáját nem tudjuk kellő határozottsággal visszautasítani, Európa és benne Magyarország társadalmi és etnikai szerkezete akár néhány éven belül gyökeresen és visszafordíthatatlanul megváltozhat.

Őseinktől örökölt szülőföldünk sorsáért, gyermekeink jövőjéért felelősséggel tartozunk, ezért az október 2-i referendum sikere minden patrióta számára pártpolitika felett álló nemzeti ügy. A Magyar Patrióták Közössége arra kéri támogatóit és minden magyar állampolgárt, hogy az október 2-i kvótanépszavazáson vegyenek részt és szavazzanak nemmel!

Budapest, 2016. szeptember 17.

Magyar Patrióták Közössége

„A Magyar Patrióták Közössége arra kéri támogatóit és minden magyar állampolgárt, hogy az október 2-i kvótanépszavazáson vegyenek részt és szavazzanak nemmel!”

Felhívás

MI NEM KAPUNK KÜLFÖLDRŐL MILLIÁRDOKAT.

TÁMOGASSA ÖN IS SZERVEZETÜNKET!

BANKSZÁMLASZÁMUNK:
63200171-11070966

IBAN: HU12 6320 0171 1107 0966 0000 0000
SWIFT-kód: TAKBHUHB

Köszönjük!